

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Κυριακήν, 22^{αν} Μαρτίου/4^{ην} Ἀπριλίου 2021, Κυριακήν Γ΄ τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐωρτάσθη ὑπό τῆς Ἐκκλησίας ὅλης, ἰδίᾳ δέ ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἡ ἐορτή τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὀρίσει τήν ἐορτήν αὐτήν εἰς τό μέσον τῆς Νηστείας, ἵνα διὰ τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐνισχύωνται οἱ πιστοί εἰς τόν ἀγῶνα αὐτῶν πρὸς ὑποδοχήν τοῦ Ἁγίου Πάσχα. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἡ Κυριακή αὕτη γνωρίζεται καί ὡς Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας κατὰ τήν τάξιν τῶν «Παρρησιῶν», προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων, συνιερουργούντων τῶν Ἱερομονάχων καί διακόνων καί ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών.

Τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἐωρτάσθη ὡσαύτως ὡς «Παρρησία» ἡ ἐορτή αὕτη, συμφώνως πρὸς τό Προσκυνηματικόν Καθεστῶς κατ' ἔτος, πλήν τοῦ ὅτι ἡ τελετὴ ἤρχισε, λόγῳ τοῦ Πάσχα τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν, τήν 10.30 π.μ. ὥραν.

Ἡ λειτουργία ἐτελέσθη εἰς τον Πανάγιον Τάφον μετὰ τήν ἐν τῷ Καθολικῷ ἔνδυσιν μετ' ἀμφίων καί τήν ὅλην προετοιμασίαν, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, Λύδδης κ. Δημητρίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος καί διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου Συμεών καί τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου, ἐν συμμετοχῇ πιστῶν, λόγῳ τῆς ἐλαφρύνσεως τῶν μέτρων κατὰ τοῦ covid- 19, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεΐα τρίς περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καί ἀνά τὰ Προσκυνήματα.

Ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

«Τρόπαιον γάρ Χριστοῦ ὁ σταυρός· ἅπαξ μὲν παγεῖς αἰεὶ δαίμονας τρεπόμενος. Ποῦ γάρ εἶδωλα καί ζῶων ματαίων οἱ φόνοι; Ποῦ δέ ναοὶ καί τῆς δυσσεβείας πῦρ; Ἐσβέσθη πάντα δι' ἓν ἅγιον αἷμα καί πέπτωκεν. Καί ἔστι σταυρός πολυδύναμος δύναμις, βέλος ἀόρατον, φάρμακον αἵον, πληγὴ λυσίπονος, ἐπονείδιστος δόξα», λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Σήμερον, Κυριακῇ Τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τήν προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ, διό καί μετὰ Παρρησίας ἐτελέσαμεν τήν ἀναίμακτον θυσίαν ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἐν τῷ ἀγίῳ τόπῳ δηλονότι τῆς Σταυρώσεως καί

τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Σήμερον τό προφητικόν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γάρ προσκυνοῦμεν εἰς τόν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου, Κύριε· «Καί ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ὦντως ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ὡς τό ξύλον τῆς σωτηρίας κατέστη ἡ πολυδύναμος δύναμις διὰ τῆς ὁποίας ὁ θεός Πατήρ ἐχαρίσατο ἡμᾶς τήν ἐν Χριστῷ ἐλευθερίαν: *“Τῇ ἐλευθερίᾳ οὗν ἣ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε στήκετε καί μή πάλιν λόγῳ δουλείας ἐνέχεσθε”*, (Γαλ. 5,1), παραγγέλλει ὁ θεῖος Παῦλος.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ ἠλευθερώθημεν ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ, (Ρωμ. 3,21). Διὰ τοῦτο καί ὁ ὑμνωδός λέγει: *«Ὁ ἐπὶ Σταυροῦ κρεμασθῆναι δι’ ἐμέ εὐδοκήσας Χριστέ ὁ θεός, μή ἀποκηρύξης με τῆς υἰοθεσίας»*, ἀλλά συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν τόν Σταυρόν σου δώρησαι.

Ὁ Τίμιος Σταυρός ἢ τό ἐξεικονιζόμενον σημεῖον τοῦ Σταυροῦ δέν ἀποτελεῖ ἀπλοῦν σύμβολον τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ἀλλά μᾶλλον τήν ἐνσάρκωσιν τῆς θείας δικαιοσύνης, τουτέστιν τῆς συνδιαλλαγῆς τοῦ θεοῦ μέ τά πάντα πρός τόν ἑαυτόν του ἀφ’ ἑνός, καί τῆς εἰρηνεύσεως διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, εἴτε τῶν ἀνθρώπων μέ τόν θεόν καί μεταξύ τῶν ἀνθρώπων εἴτε μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν οὐρανίων δυνάμεων, ἀφ’ ἑτέρου, ὡς κηρύττει ὁ σοφός Παῦλος: *«ὅτι ἐν αὐτῷ [τῷ Χριστῷ] εὐδόκησε πᾶν τό πλήρωμα κατοικῆσαι καί δι’ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τά πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι’ αὐτοῦ εἴτε τά ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τά ἐν τοῖς οὐρανοῖς.»*, (Κολ. 1,20).

Ἰδοὺ διὰ τί ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία σήμερον ἐν μέσῳ τῆς ἀγίας νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, προβάλλει τήν τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ προσκυνήσιμον χαράν αὐτοῦ.

Ἡμεῖς δέ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: *«Τῷ τῆς βρώσεως ξύλῳ πάλαι θανέντες βροτοί, τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτιρμον, ἀνεζώωθημεν· οὗ τῇ δυνάμει Ἀγαθέ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον τῆς ἐγκρατείας τόν καιρόν ἐν κατανύξει διελθεῖν ποιοῦντας τό θέλημά Σου καί κατιδεῖν τήν ἡμέραν τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως»*.

Ἐτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας